# Finansklagenemnda Bank

## Avgjørelse FinKN 2026-965

### 7.9.2026

### Storebrand Bank ASA

### Utlån

Rentesak – boliglån – flytende rente – renteendringsklausul – urimelige avtalevilkår – krav om kompensasjon.

Klager inngikk to kredittavtaler i 2021. Begge startet på ca. 1,4 % rente. I 2024 var renten steget med ca. 4,3 % prosentpoeng. Klager anførte at klausulen for ensidig oppjustering av renten var urimelig. Klager fremmet krav om reversering av renten, samt kompensasjon. Foretaket anførte at justeringene var lovlige, og i tråd med Norges Bank sin styringsrente. Klageren fikk delvis medhold.

ANTATT ØKONOMISK OMFANG: kr 1 620 000

---

**Saksfremstilling**

Saken gjelder gyldighet av kontraktsvilkår.

I 2021 inngikk klager to låneavtaler med foretaket. Det ble avtalt flytende rente. Ved avtaleinngåelsene var effektiv rente på lånene henholdsvis 1,43 % og 1,41 %. Renten ble deretter satt opp en rekke ganger. Oppjusteringene ble varslet. I løpet av perioden september 2021–februar 2024 økte foretaket renten i de nevnte kredittavtalene med henholdsvis 4,27 og 4,39 prosentpoeng. I samme periode økte Norges Bank styringsrenten med totalt 4,42 poeng.

***Klager*** har anført at foretaket må tilbakebetale overskytende rentekostnader som fulgte av renteøkningene. Renteendringsmekanismen i boliglånsavtalen er såpass ugunstig for forbrukeren at den må tilsidesettes. Avtalevilkårene er uklart formulert, og tillater ikke en forbruker å sette seg inn i hvilke forpliktelser man påtar seg. Foretakets store handlingsrom ved økning av boliglånsrenten kom heller ikke tydelig frem. Foretaket har lurt klager. Det følger av EFTA-domstolens praksis at klager må kompenseres. Renten må tilbakestilles til opprinnelig nivå.

***Foretaket*** har anført at renteklausulen ikke er urimelig, og ikke strider med avtaleloven §§ 36 og 37. Foretaket bestrider nemndas beslutning i FinKN 2024-64 angående klausulens urimelighet.

Alle rentehevingene ble saklig begrunnet fra foretakets side. Dette i tråd med god bankskikk. EFTA-domstolens uttalelser viser at renteendringer etter objektive og tilgjengelige indekser er tillatt. Renteendringer i tråd med Norges Banks styringsrente er både tilgjengelig og etterprøvbart. Dermed er renteendringene saklige og rimelige. Foretakets oppjustering av renten i klagers kredittavtaler skyldes markedsutviklingen, hvilket er opplyst i varslene om renteendring.

Følgelig har ikke klager krav på kompensasjon.

**Finansklagenemnda Banks begrunnelse**

Finansklagenemndas flertall på tre medlemmer har i FinKN 2026-64 og 2026-65 konkludert med at rentereguleringsvilkår som, etter det nemnda kan se, er identiske med vilkårene i den saken som nå er til behandling, er urimelige etter avtaleloven §§ 36 og 37 tolket og anvendt i lys av

direktiv 93/13/EØF om urimelige vilkår i forbrukeravtaler. De to sakene ble behandlet i full nemnd med fem medlemmer. Mindretallet på to medlemmer kom til at vilkårene ikke var urimelige. Saken nå behandles i nemnd med tre medlemmer. Flertallet på to medlemmer, Trygve Bergsåker og Kristoffer Sørlie, opprettholder flertallets syn i de to nevnte sakene, og viser til den begrunnelsen som er gitt i FinKN 2026-64 og -2026-65. Mindretallet, Monica Ervik, opprettholder mindretallets syn i de to opprinnelige sakene, og viser til begrunnelsen for dette i de to sakene.

Klageren mener at delkonklusjonen om urimelige reguleringsvilkår innebærer at renteregulerингene som er foretatt på hans to lån, mangler gyldig rettsgrunnlag i låneavtalen, og at rentebetalinger som er gjort ut over inngangsrenten, som er opplyst å være 1,43 og 1,41 % effektiv rente, må betales tilbake. Av nemndsflertallet på tre medlemmer i FinKN 2026-64 kom to av medlemmene til at påstand om tilbakebetaling ikke kunne gis tilslutning. Begrunnelsen var i korthet at avtalen om flytende og dermed regulerbar rente ikke kunne endres til en avtale om fast rente i medhold av avtaleloven og direktivet. Ett av flertallets medlemmer mente noe annet. Siden to av nemndsmedlemmene mente at reguleringsvilkårene ikke var urimelige og at vilkårene derfor hjemlet de renteregulerингene som var foretatt, innebærer nemndas premisser i spørsmålet om tilbakebetaling og fast rente fremover, som var klagernes påstand i FinKN 2026-64, at klagerens påstand ikke vant tilslutning i Finansklagenemnda.

Denne oppfatningen opprettholdes av nemndlederen Trygve Bergsåker i den saken som nå er til behandling. Klageren har lagt ned påstand om tilbakebetaling av betalt rente ut over inngangsrenten på de to lånene i 2021. Medlemmet Kristoffer Sørlie, som tilhørte flertallet i spørsmålet om urimelige vilkår i FinKN 2026-64, men som mente at inngangsrenten måtte får virkning som fast rente i låneforholdet, opprettholder sitt syn om fast rente og dermed tilbakebetaling i den saken som nå er til behandling. Medlemmet Monica Ervik, som tilhørte mindretallet i FinKN 2026-64 og 2026-65, opprettholder sitt syn om at reguleringsvilkårene ikke er urimelige. Nemnda ser det slik at nemndlederens syn ligger mellom de to andre og derfor gjelder som nemndas syn på klagerens påstand om tilbakebetaling.

Klageren gis etter dette medhold i at vilkårene for renteregulering er urimelige og strid med avtaleloven §§ 36 og 37 tolket og anvendt i lys av direktiv 93/13/EØF om urimelige vilkår i forbrukeravtaler. Han gis ikke medhold i krav om tilbakebetaling av rente som er betalt ut over inngangsrenten på de to lånene. Klageren får etter dette delvis medhold i saken.

Nemnda nevner at de to opprinnelige lånene som klagen gjelder, ble innfridd i 2024. Det ble da tatt opp et nytt lån. Nemndas vurdering gjelder de to lånene fra 2021, men tilsvarende må gjelde lånet fra 2024, dersom det er gjennomført renteøkninger på dette lånet.

Avgjørelsen er fattet med dissenser og mindretallssynspunkter som fremgår ovenfor.

**Finansklagenemnda Banks konklusjon**

Klageren gis delvis medhold.

*Ved behandlingen deltok Trygve Bergsåker (leder), Monica Ervik (bransjerepresentant) og Kristoffer Sørlie (forbrukerrepresentant).*